

tjeneste. I Stedet for at der skulde være givet et Tillæg, som i høj Grad kunde være ønskeligt, er der stiftet et Udvalg. Der staar i deres Instruks, eller hvad det hedder, at de skulle være klædt som Konduktører, men deres Dragt er bleven ringere, og de have ikke Klædninger af samme Stof eller lige saa gode Klædninger som Konduktørerne. Ligeledes klages der inden for denne Klasse over, at de ikke rykke op. Portørerne ere som sagt delte i 5 Klasser, men de rykke ikke op, efterhaanden som de skulle, saa at de Avancementsforhold, der ere stillede dem i Udseende, og hvorved de kunne faa en bedre Løn, ogsaa ere noget forrykkede. Deres Fridage blive dem ogsaa meget sparsomt tilmaalte. Der staar skrevet, at der kan være indtil 26 Fridage om Aaret, men disse Fridage faa de ikke, og det er derfor meget rigtigt og viseligt, at Ordet kan er blevet brugt. Der staar ogsaa, at der under saadanne Forhold som Konfirmation eller lignende kan gives ekstraordinære Fridage, men man vil finde, at endog ved saadanne Lejligheder havde paagældende ikke kunnet faa deres egen Fridag til Raadighed. For Depotarbejdernes Vedkommende er der ligeledes Forhold, som kunde trænge til Paatale. Ogsaa disse Folk staa jo for en meget lille Løn, og det er endog saaledes, at de ikke faa nogen Ekstra-godtgørelse for Nattearbejde. Det er dog noget, som er Skik og Brug overalt, at Nattearbejde betales lidt bedre end Dag-arbejde; men Depotarbejderne faa ikke Spor af Godtgørelse for Nattearbejde. Ogsaa fra andre Grene af denne Administration lyder der Klager fra det underordnede Personales Side, men det vil jo være ret trættende at gennemgaa det altsammen, og jeg skal derfor slutte med at erindre den højtærede Trafikminister om det Løste, som han den Gang gav om efter bedste Evne administrativt at søge at forbedre de smaa Bestillingsmænds Raar. Jeg skal ogsaa henstille til det kommende Finansudvalg, om det vil tage det under Overvejelse og stille sig velvillig, hvis der til saadanne administrative Forbedringer af de paagældendes Raar skulde behøves en Ekstrabestilling.

Der er dernæst et andet Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at rette til den højtærede Trafikminister, og det er om, med hvilken Ret han gennem sine Embedsmænd kræver Dplysninger af Arbejderne om, hvorvidt de ere Medlemmer af nogen Fagforening eller ej. Jeg staar her med et trykt Skema til Ansøgning om Ansettelse ved Statsbanedriften, og blandt forskellige andre Spørgsmaal, der rettes til Ansøgerne, og som de skulle besvare, findes der ogsaa dette: Er

Ansøgeren Medlem af nogen Fagforening? Jeg vil nu spørge den højtærede Minister om, med hvilken Ret han spørger Arbejderne, om de ere Medlemmer af nogen Fagforening eller ej. Man kunde jo nu tænke sig, at den højtærede Minister gennem Erfaring og ogsaa efter, hvad der er almindelig bekendt, ved, at inden for Fagforeningerne findes de dygtigste Arbejdere, og at det er derfor, at han vil sikre sig, at de Mænd, der blive ansatte, ere Medlemmer af en Fagforening for derved at have nogen Betryggelse for at faa nogenlunde solide og gode Løse. Men Erfaringen har vist, at dette ikke har været Hensigten med Spørgsmaalet paa Skemaet. Hensigten er snarere at udskylde Folk, der ere Medlemmer af en Fagforening. Jeg vil nu spørge om, hvorledes den højtærede Minister vil bringe dette i Samklang med Grundlovens § 87, hvor der staar, at Borgerne have Ret til at danne Foreninger i ethvert lobligt Øjemed. Naar Arbejderne danne deres Fagforeninger, danne de dem i et lobligt Øjemed, idet de danne dem i den Hensigt at søge at forbedre deres Levevilkkaar, og, saa vidt mig bekendt, er det ikke strafbart her i Landet at samle sig i Foreninger for derved at søge at forbedre sine Levevilkkaar. Det vil vistnok ogsaa falde vanskeligt at nævne noget Eksempel paa, at der fra Administrationens Side bliver rettet lignende nærgaaende Spørgsmaal til andre Samfundsklasser, det er kun Arbejderne, som man mener at turde blyde noget saadant; men det turde alligevel være, at man her forregne sig, og at Arbejderne blive fede af at lade sig blyde den Slags. Det kunde dog være, at de gode Arbejdere sagde: Naar der rettes slige generende Spørgsmaal til os, blive vi borte fra det Sted, hvor der kræves saadanne Dplysninger af os. Det kunde ske, at Arbejderne dreve deres Organisationer op til en saadan Fuldkommenhed, som vi stræbe efter, at de da kunde gøre et Træk i modsat Retning. I alt Fald kunde jeg ønske at faa nogen Forklaring af den højtærede Trafikminister om, med hvilken Ret dette Spørgsmaal rettes til Arbejdere, der søge Ansettelse paa Statens Værksteder. Det staar saaledes for mig, at Statsmyndighederne burde være de første til at overholde Loven, de burde være de første til at give Borgerne al den Frihed, som de kunne have inden for Lovens Omraade. Nu synes det ganske vist, som om Statsmyndighederne ere de første til at søge at indskrænke den Frihed, som Loven giver.

Frier: Det er er kun et Par underordnede Spørgsmaal, om hvilke jeg gerne vilde